

לכבוד שבת

שבת

דבריו אסור הכנה היוזם

- (א) שבת אסור ע' תפ"ד (א' א)
- (ב) נ"ב (א' א)
- (ג) שבת הציון (א' א)
- (ד) שבת הציון (א' א)
- (ה) שבת הציון (א' א)

(א) שבת אסור ע' תפ"ד

תקג שלא להכין מיום טוב לחבירו. ובו ב' סעיפים:

א (א) *אסור לאפות או לבשל או (א) בלשחוט * ביו"ט לצורך מחר (ב) אפילו הוא שבת (ג) או יו"ט (ד) * ואפילו בשני ימים של (ג) ראש השנה

(א) נ"ב (א' א)

א (א) אסור לאפות וכו'. ואפילו (ב) דבר שאינו מלאכה רק טרחה בעלמא כגון הדחת הקערות והבאת יין (ג) מיו"ט לחבירו ג"כ אסור כמו שנתבאר ס"ס תרס"ו וע"ש מש"כ בזה: (ב) אפילו הוא שבת. דאין יו"ט מכין לשבת כדיליף בגמרא (ג) מקרא וכו"ש דמיו"ט לחול אסור ועיין סימן תקכ"ז: (ג) או יו"ט. ר"ל יו"ט שני (ד) של גלויות דספק חול הוא ונמלא מכין מיו"ט לחול: (ד) ואפילו בבי"י של ר"ה. ולהחמיר (ה) אמרינן קדושה אחת הן ולא להקל: (ה) אבל ממלאה וכו'. ואפילו אחר שהניחה הקדושה על האש (ו) מתרגם: י"ט וכו"ש:

(א) שער הציון (א' א)

(כד) מ"א וא"ר ובי"ט מאיר והג"ח דלא כע"ז שרצה להעמיד כוונת המחבר על למה דוקא וכו"מ מרמ"א שסיים אבל ללנות וכו' והוה ביבשה כדאימא בגמרא מכלל דברימא אפילו ביבשה אסור: (כה) ע"ש ומא"מ ובי"ט מאיר דלא כמ"א: (כו) זהו טעם התוס' והרא"ש כתב טעם אחר דגורין בלחין יו"ט אטו שבת: (כז) גמרא ופוסקים: (כח) חמד משה ח"א והג"ח: (כט) אף דמ"א ליי"ר כגון שאין לו מה לאכול שארי אחרונים העמיקו כה"ט"ז דאף באופן זה מותר: (ל) מ"א: (מ) עיין באחרונים לקמן בסי' תרס"ו והח"א בכלל ז"ח וקנ"ב מחיר בזה בשעת הדחק אף שיצא בעוד היום גדול דלא יהיה מוכחא מילתא שהוא לנורח הלילה: (ג) ב"ה דף ב' מדכתיב והיה ביום הששי (וכתם ששי חול הוא) והבינו יגו' אם אשר תאפו אפו ואם אשר תבשל בשלו חול מכין לשבת אבל אין יו"ט מכין לשבת: (ד) ואם מבשל איהו דבר ביו"ט ראשון וכוננו בשביל יום השביעי לכאורה צדאי שרי אבל באמת ד"ו חליא נפולגמא שמוכר בסימן תנ"ה לענין אר"ג עלמנו שאינו מפגי טעם אם עשאו מעיו"ט וה"י הרי היה יכול לבשל במוה"מ לנורח יום שביעי: (ה) כגון ב"ה שולדה בזה אסורה בזה כדלקמן בסי' תקי"ג: (ו) אחרונים:

(א) שבת אסור ע' תפ"ד

(א) שבת אסור ע' תפ"ד (א' א)

יב. וראיתי בספר נטעי גבריאל (פרק יח סעי' ה) שכתב להתיר בנידו"ד ע"פ מש"כ המהרש"ג (ח"א סי' סא) דיסוד איסור הכנה הוא בדבר שהיה יכול לעשות בחול, ועושה אותו בשבת כדי להרויח הזמן דמוצ"ש, ומחליף העבודה של מוצ"ש לעשותו בשבת. משא"כ דבר שאם לא יעשה עכשיו לא יוכל לעשותו בלילה, אלא יופסד הדבר בכלל ולא יעשנה, אי"ז הכנה, והוי זה כמציל שלא יופסד הדבר, ולא כמרויח הזמן לעשותו עכשיו חלף לעשותו לאחר שבת. והביא כמה ראיות ודוגמאות לזה. ולפ"ז הכא נמי יש להתיר, דהרי בנידון דידן אין זה דבר שהיה יכול לעשות בלילה ועושה עכשיו כדי להרויח הזמן שטורח בו בלילה, דהרי להוציאו בהקדם כדי שיתפשר עד הלילה הוא דבר שאינו יכול לעשות רק עכשיו, ואם לא יעשה כן עכשיו יפסיד אותו ריוח דהקדמתו ויצטרך להמתין שעה או שתיים

ומ"מ יש עצה שיוכל להוציא המאכלים מבעוד יום, והוא, שקודם יו"ט יניח המאכלים שצריך לליל שני בתוך שק אחד עם איזה דבר שצריך לאותו היום, ומותר להוציא השק, דכל שהוא בחד טירחא אין בו איסור הכנה [וכמבואר בשו"ע (סי' תקג סעי' ב)]. ואם רוצה להוציא שני דברים ממין אחד כגון שתי חלות וכדומה, אחת לצורך היום ואחת לצורך הלילה, מותר בכל אופן [ואף שאינם בשק אחד], דכיון דכל חדא חזי ליה מותר להוסיף, וכהא דמציע עשר מטות אף שא"צ אלא לאחת [וכמש"כ המ"ב (סי' שכג ס"ק כו)]².

בלילה, וממילא לדברי המהרש"ג אין על זה שם הכנה כלל, ע"כ.